

HISTORIA POWOŁANIA ZAWODOWEGO POŻARNICTWA W KOLUSZKACH

Wybudowanie i uruchomienie Kolei Warszawsko - Wiedeńskiej, która przebiega przez Koluszki, a później linii kolejowych do Łodzi i Tomaszowa Mazowieckiego spowodowało wzrost znaczenia gospodarczego tej miejscowości. Drogami kolejowymi przewożone były różnego rodzaju towary. Ich ilość wzrosła od kilkunastu do kilkudziesięciu razy w pierwszych początkach funkcjonowania kolei w porównaniu z okresem przed jej wybudowaniem.

Lata siedemdziesiąte XIX wieku to okres szczególnego ożywienia w przemyśle bawełnianym w Łodzi. Dojazdy koleją ułatwiały przemieszczanie się ludzi z okolicznych miejscowości. Ludzie widzieli swoją przyszłość w Łodzi, gdzie się osiedlali ale również osiedlali się w pobliskich miejscowościach, w tym w Koluszkach. Znaczna część mieszkańców Koluszek i okolicznych miejscowości znalazła zatrudnienie na kolei. Rozpoczęło się budownictwo mieszkaniowe dla kolejarzy.

Powyższe fakty spowodowały wzrost zagrożenia pożarowego, które wymagało zorganizowania właściwej ochrony przeciwpożarowej, szczególnie w zakresie walki z pożarami. Dotychczasowa walka z pożarami odbywała się w sposób niezorganizowany i prymitywny. Dopiero w 1911 roku w wyniku starań grupy ludzi pod przewodnictwem pierwszego proboszcza nowopowstałej parafii rzymskokatolickiej pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny ks. Ignacego Dąbrowskiego zostaje powołana Ochotnicza Straż Pożarna.

Dalsza rozbudowa linii kolejowej w Koluszkach przyczynia się do jeszcze większego rozwoju gospodarczego. W bardzo szybkim tempie rozwija się rzemiosło i zwiększa się liczba mieszkańców. Nawet w okresie okupacji hitlerowskiej, Niemcy doceniając znaczenie linii kolejowej nie zniszczyli jej. Dzięki temu natychmiast po wyzwoleniu mógł ten węzeł kolejowy funkcjonować normalnie i stał się jednym z ważniejszych węzłów kolejowych w Polsce. Zwiększa się ilość przewożonych towarów oraz ludzi, co wpływa na wzrost zagrożenia pożarowego. Władze Polskich Kolei Państwowych zdając sobie sprawę z zagrożenia, decydują się już w 1947 r. na powołanie zawodowego posterunku jednoosobowego, który funkcjonuje przy działającej tam od 1935 r. Kolejowej Ochotniczej Straży Pożarnej. W 1949 r. powołuje się Kolejową Zawodową Straż Pożarną w sile 3 osoby na zmianie służbowej, w tym 1 kierowca.

Okres powojenny, to dalszy błyskawiczny rozwój Koluszek, które w 1949 otrzymały prawa miejskie. Powstały tu zakłady pracy o różnym profilu produkcyjnym. Wiele tych zakładów stwarzało duże zagrożenie pożarowe. Zagrożenie pożarowe na terenie miasta wzrastało, szczególnie w związku z uruchomieniem składu paliw płynnych - Zakładu Gospodarki Produktami Naftowymi nr 12 „CPN”. W tym to właśnie zakładzie w 1962 r. zostaje powołana Zakładowa Zawodowa Straż Pożarna. Przez następne lata, następuje dalsza rozbudowa składu paliw płynnych w Koluszkach, a w 1964 r. rozpoczyna się budowa zakładu „B” w Słotwinach. Funkcjonujące Zakładowe Zawodowe Straże

Pożarne w Zakładzie Gospodarki Produktami Naftowymi nr 12 „CPN” oraz na PKP, a także działająca w Koluszkach Ochotnicza Straż Pożarna, nie były w stanie właściwie zabezpieczyć pod względem operacyjnym chronionego terenu.

Władze lokalne oraz władze ochrony przeciwpożarowej ówczesnego powiatu brzezińskiego i województwa łódzkiego rozpoczęły starania o powołanie zawodowej jednostki ochrony przeciwpożarowej jaką byłaby Zawodowa Straż Pożarna. Bardzo duży udział w staraniach tych mieli bracia Mieczysław i Czesław Borwańscy, którzy byli również działaczami Ochotniczej Straży Pożarnej w Koluszkach.

Biorąc pod uwagę stopień zagrożenia pożarowego, wynikający ze składowanych i przetwarzanych materiałów oraz ich przewóz w różnych kierunkach, zarówno transportem samochodowym jak i kolejowym oraz planowanym oddaniem do użytku w 1968 r. rurociągu paliwowego z Płocka do Koluszek, Miejska Rada Narodowa w Koluszkach podjęła uchwałę o powołaniu Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w Koluszkach z dniem 1 stycznia 1968 r. Powyższa uchwała została zaakceptowana przez władze powiatowe, wojewódzkie oraz centralne. Była to jednostka kat. IV.

Powołana Miejska Zawodowa Straż Pożarna rozpoczęła działalność w oparciu o sprzęt ratowniczo - gaśniczy oraz strażnicę Ochotniczej Straży Pożarnej w Koluszkach przy ul. 9 Maja 39 /obecna ul. 11 listopada 39/.

Jedynе zachowane zdjęcie frontu budynku OSP z czasów, gdy zaczynała w nim funkcjonować również Miejska Zawodowa Straż Pożarna w Koluszkach

Dziedziniec placu OSP Koluszki i MZSP w Koluszkach

st. asp. poż. Witold
Maliszewski - pierwszy
Komendant MZSP
w Koluszkach

Pierwszym Komendantem Miejskim Zawodowej Straży Pożarnej został *starszy aspirant Witold Maliszewski*, którego zadaniem było właściwe zorganizowanie od podstaw jednostki oraz przygotowanie podziału bojowego do prowadzenia działań gaśniczych. Czynności te wykonywał osobiście i jednoosobowo.

Baza lokalowa była bardzo skromna. Brak było właściwych warunków socjalno - bytowych. W pomieszczeniach garażowych, w których znajdowały się 3 samochody bojowe, stanowiące własność OSP, znajdował się 1 kran i zlew. Miejsce to służyło jako łazienka oraz jako kuchnia, ponieważ strażacy tam się myli i przygotowywali sobie posiłki na kuchence elektrycznej. Strażacy, którzy rozpoczęli służbę w Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej zmuszeni byli rozpocząć służbę od prac adaptacyjno - modernizacyjnych pomieszczeń, celem ich dostosowania do własnych potrzeb w uzgodnieniu z Zarządem OSP. Wypełniając swoje codzienne obowiązki służbowe w zakresie gaszenia pożarów, wykonywali prace murarskie, hydrauliczne, elektryczne oraz malarskie. Bardzo dużym utrudnieniem podczas tych prac były niskie temperatury oraz śnieg. Prace te wykonywane były w miesiącach zimowych

/styczeń, luty/. Wszystkie materiały budowlane musiały być przechowywane w garażach. Po dwóch trudnych miesiącach wygospodarowano pierwsze pomieszczenia, które znacznie poprawiły warunki socjalno - bytowe, choć jeszcze nie w pełni zadawalające załogę. Były to następujące pomieszczenia:

- świetlica o wymiarach 4 m. x 5 m., w której zlokalizowano szatnię, jadalnię, a jej wyposażenie stanowiły szafki ubraniowe, 1 psujący się stół i 1 ławka parkowa,
- pomieszczenie socjalne /tzw. sypialnię/ o wymiarach 4 m. x 2,5 m., w której znajdowało się 6 bardzo ciasno ustawionych łóżek,
- punkt dyspozytorski o wymiarach 1,5 m. x 3 m., który wyposażony był w biurko, telefon i rozkładany fotel.

W pomieszczeniach parterowych wspinalni wygospodarowano małą kuchenkę, umywalkę oraz WC. Pokój Komendanta Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej znajdował się na 1 piętrze. Był bardzo ciasny, że zaledwie mieściło się w nim 1 biurko.

Wyposażenie bojowe Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w Koluszkach stanowił 1 samochód gaśniczy typu GBM Star - 25, który był własnością Ochotniczej Straży Pożarnej. Obsadę tego samochodu stanowili strażacy zawodowi, którzy pełnili służbę w systemie 24 godz. służby i 24 godziny wolne po służbie, a po przesłużeniu 6 służb - następna służba /siódma/ była wolna.

W ostatnich miesiącach 1967 roku trwał nabór chętnych do służby w Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej, która miała przyznane 20 etatów. Nabór ten odbywał się głównie z członków pobliskich jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych.

Do
Prezydium Miejskiej Rady Narodowej
w Koluszkach

Czesław Borwański
ul. Piłsudskiego 33.

Podanie

Upamiętnić pragnę o myśli i uczucie do pracy
w charakterze kierownika i Zawodowej Straży Poroznej
w Koluszkach

Nadmieniam że od roku 1945 pełnię funkcję
prezesa Ochotniczej Straży Poroznej w Koluszkach.
Ze pracy społecznej otrzymałem Brązowy Krzyż Zasługi
i inne odznaczenia za zasługi dla państwa.
Od 14 lat jestem kierownikiem w Ochotniczej Straży Poroznej
w Koluszkach, posiadam zawodowe prawo jazdy
kat II gii. Upamiętnić pragnę o powyższe wspomnienie
mojego podania.

Koluszki dnia 20 X 67 r.

C. Borwański

W załączeniu załącznik.

Podanie Czesława Borwańskiego do Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Koluszkach o przyjęcie do nowopowstałej Miejskiej Straży Zawodowej w Koluszkach

Faktyczny termin rozpoczęcia funkcjonowania tej jednostki rozpoczął się w dniu 2 stycznia 1968 r. W tym dniu, służbę pełnili:

1. Jan Jatczak - telefonista,
2. Krynostan Wojtalski - dowódca sekcji,
3. Stefan Kik - przodownik I rotacji,
4. Mieczysław Krawacki - pomocnik I rotacji,
5. Marian Lach - przodownik II rotacji,
6. Stanisław Brdoń - pomocnik II rotacji,
7. Czesław Borwański - kierowca.

W dniu 3 stycznia 1968 r. służbę pełnili następujący strażacy:

1. Zdzisław Józwiak - telefonista,
2. Henryk Stasiak - dowódca sekcji,
3. Jan Gieraś - przodownik I rotacji,
4. Stanisław Stasiak - pomocnik I rotacji,
5. Jerzy Łyszkowicz - kierowca.

Początki funkcjonowania Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej były bardzo trudne. Brak było pełnego zatrudnienia w stosunku do przyznanego etatu oraz występowały trudności w porozumieniu się z Zarządem Ochotniczej Straży Pożarnej w Koluszkach ze względu na korzystanie z ich pomieszczeń i sprzętu. Wraz z upływem czasu, współpraca ta się docierała i nieporozumienia do, których dochodziło zaczęły zanikać. Zarówno strażacy zawodowi jak i ochotnicy zrozumieli, że są skazani na codzienną współpracę i muszą się wzajemnie uzupełniać z uwagą na zadania, których się podjęli dla dobra lokalnego społeczeństwa. Łączył ich wspólny cel niesienia pomocy ludziom w zakresie ratowania życia, zdrowia ludzkiego oraz mienia przed pożarami.

Już w dniu 6 stycznia 1968 r. o godz. 12³⁵, Miejska Zawodowa Straż Pożarna brała udział w akcji ratowniczo - gaśniczej przy ul. Staszica 26. Był to pożar komórki /budynku gospodarczego/.

5 marca tego roku Komenda Powiatowa Straży Pożarnych w Brzezinach postanawia przekazać dla Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w Koluszkach nowy samochód bojowy typu GBAM - 2/8 + 8 na podwoziu STAR 26. Od tego dnia, strażacy zawodowi z Koluszek dysponują własnym nowym i na tamten czas, nowoczesnym samochodem gaśniczym. Przekazanie tego samochodu przyczynia się również do lepszej współpracy z działaczami miejscowej jednostki OSP, ponieważ zostaje im zwrócony samochód bojowy GBM z, którego korzystali strażacy z MZSP.

Po krótkim okresie /3 miesięcy/ kierowanie Miejską Zawodową Strażą Pożarną kończy starszy aspirant Witold Maliszewski i wraca do służby w Powiatowej Komendzie Straży Pożarnych w Piotrkowie Trybunalskim. Główną przyczyną odejścia starszego aspiranta Witolda Maliszewskiego było brak dobrych warunków do właściwego wykonywania obowiązków służbowych, tj. właściwej bazy lokalowej oraz własnego sprzętu ratowniczo - gaśniczego. Z dniem 1 kwietnia 1968 r. obowiązki Komendanta MZSP obejmuje **mł. kpt. poż. Bronisław Pogado**, który wcześniej był Powiatowym Komendantem Straży Pożarnych w Łęczycy. Do zmiany miejsca pełnienia służby mł. kpt. poż. Bronisława Pogado zmusiły sprawy rodzinne.

mł. kpt. poż. Bronisław Pogado

Dotychczasowa działalność Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej jest mało widoczna w mieście i okolicy. Ożywiona zostaje dopiero po objęciu stanowiska Komendanta przez **mł. kpt. Bronisława Pogado**. Załoga podejmuje się wielu prac społecznych na rzecz miasta. Jednak z dniem 30 sierpnia 1970 r. mł. kpt. Bronisław Pogado kończy służbę na stanowisku Komendanta i przechodzi do służby w resortowej ochronie przeciwpożarowej w Łódzkiej Fabryce Firanek i Koronek im. Hanki Sawickiej w Łodzi.

Po odejściu mł. kpt. poż. Bronisława Pogado brakuje właściwego kandydata

na stanowisko Komendanta MZSP. Zarówno Wojewódzki

Komendant Straży Pożarnych jak i Przewodniczący Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Koluszkach poszukują takiej osoby. W tym czasie zostają powierzone obowiązki p.o. Komendanta Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej **ogn. poż. Mieczysławowi Borwańskiemu**, który pełni je do 11 lutego 1970 r.

ogn. poż. Mieczysław Borwański

LEGITYMACJA UBEZPIECZENIOWA

Seria I Nr 427910

Ob. Pogado Bronisław
nazwisko imię

Imiona rodziców Antoni, Antonina

Data urodzenia 20. 8. 1923.

kol. Michalski Wilno
miejscowość powiat

Wydana dnia 25 maja 1960 r.

Za Prezydium Powiatowej Rady Narodowej
Eugeniusz Rudnik
Przewodniczący Zarządu P. R. N.

Zaświadczenie zakładu pracy (pracodawcy) o stosunku			pracy (stażowym) ubezpieczonego i o wysokości zarobków		
Nazwa i adres zakładu pracy (pracodawcy)	Początek zatrudnienia dzień, m-c, rok	Rodzaj wykonywanej pracy: podać stanowisko pracy, specjalność itp.	Data rozpoczęcia zatrudnienia dzień, m-c, rok	Zarobek w tym miesiącu przeliczony miesięczny	Stempel, data i podpis osoby odpowiedzialnej za wpis
Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Łodzi	1. 8. 1956 r.	Komendant Pow. Kores. Straż. Pożarnych	30. 8. 1970 r.	2640.-	25. 1. 1960 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Łódź
Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Łodzi	1. 10. 1968 r.	Komendant Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w Koluszkach	03. 12. 1969 r.	2640.-	11. 10. 1968 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Łódź
	03. 12. 1969 r.	mł. insp. P. Pogado mł. insp. p. poż. mł. 1/2 etatu			

W 1969 r. w Koluszkach

Książeczka ubezpieczeniowa Komendanta Pogado z potwierdzeniem zatrudnienia w MZSP w Koluszkach

Następnie jednostką kieruje **mł. kpt. Kazimierz Jagiełło** z tym, że od 12 lutego do 31 maja 1970 r. jest zatrudniony jako p.o. Komendanta, a dopiero z dniem 1 czerwca 1970 r. zostaje zatrudniony jako Komendant. Wcześniej mł. kpt. Kazimierz Jagiełło pełnił służbę w Powiatowej Komendzie Straży Pożarnych w Rawie Maz.

mł. kpt. poż. Kazimierz Jagiełło

PREZYDIUM
MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ
w Koluszkach

PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ
w R a w i e M a z .
=====

Nasz znak: OA.I.140/14/70

Data 30 maja 1970 r.

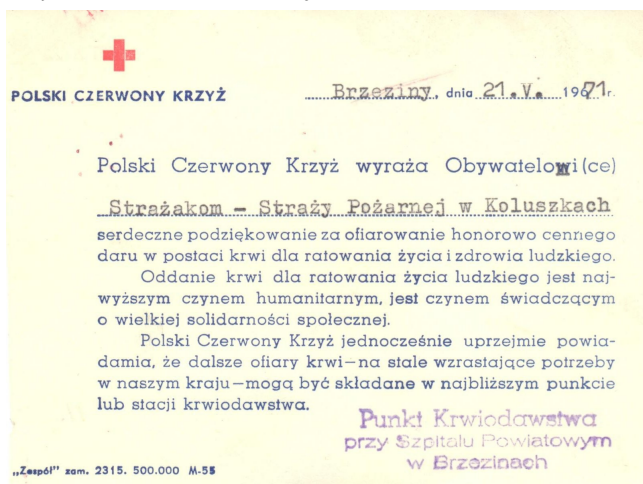
Sprawa: przeniesienie służbowe Ob.Kazimierza Jagiełło.

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Koluszkach prosi o wyrażenie zgody na przeniesienie służbowe w ramach porozumienia stron Ob.Kazimierza Jagiełło pracownika P.K.S.P. w Rawie Maz., który obejmie stanowisko Komendanta Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w Koluszkach z dniem 1 czerwca 1970 r. zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 października 1952 r. w sprawie stosunku służbowego członków K.T.P.
/ Dz.U.Nr.42 poz.291 /.

WACŁAW GAŁŃSKI
Przewodniczący Prezydium

Wniosek Prezydium Miejskiej Rady Narodowej o przeniesie służbowe do Koluszek z Rawy Maz. ml. kpt. poż. Kazimierza Jagiełło.

W tym czasie jednostka zostaje doposażona w bardzo potrzebny nowy sprzęt taki, jak: radiotelefon stacyjny, radiotelefon przenośny, piłę mechaniczną do drewna, aparaty powietrzne i ubranie żaroodporne. Sprzęt ten w znaczny sposób ułatwia prowadzenie działań ratowniczych oraz przyczynia się do łatwiejszego nawiązywania łączności z Punktem Dyspozycyjnym i innym jednostkami ochrony przeciwpożarowej, które posiadały również na swoim wyposażeniu radiotelefony. Jednostka jest coraz bardziej aktywna, zwiększyła swoją mobilność i jest częściej wykorzystywana do akcji gaśniczych nawet do znacznie oddalonych miejscowości. Jest bardzo widoczna w mieście i okolicy. Wykonuje bardzo dużo prac społecznie użytecznych na rzecz mieszkańców miasta i gminy Koluszki, a strażacy honorowo oddawali krew.

Podziękowania PCK za honorowe krwiodawstwo pracowników MZSP w Koluszkach

Jednak z dniem 15 listopada 1971 r. mł. kpt. poż. Kazimierz Jagieło zwalnia się na własną prośbę i przechodzi do służby w resortowej ochronie przeciwpożarowej

mł. kpt. poż. Władysław Włodarski

Kolejnym Komendantem Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej zostaje mł. kpt. Władysław Włodarski, który kierował tą jednostką do końca 1972 r., a z dniem 1 stycznia 1973 r. przeszedł do służby w Powiatowej Komendzie Straży Pożarnych w Brzezinach na stanowisko Powiatowego Komendanta Straży Pożarnych.

Zgodnie z uchwałą nr 222 Rady Ministrów z grudnia 1971 r. zmienia się system pełnienia służby. Zostaje wprowadzona trzecia zmiana służbowa, co pozwala wprowadzić system pełnienia służby 3 zmianowy, tj. 12 godzin służby i 24 godz. wolne po jej odbyciu. Mogło to być możliwe po przyznaniu dodatkowych etatów o 6.

Od 1 stycznia 1972 r. MZSP liczyła już 26 etatów. W tym też roku, decyzją Komendy Głównej Straży Pożarnych w Warszawie Miejska Zawodowa Straż Pożarna w Koluszkach została przemianowana z kat. IV do kat. III co wiązało się z możliwością przeszło dwukrotnego zwiększenia etatów oraz doposażenia w sprzęt gaśniczy. Wcielenie tej decyzji w życie mogło nastąpić dopiero po stworzeniu właściwej bazy lokalowej dla załogi i sprzętu. Był to bardzo duży argument do podjęcia działań mających na celu znalezienie odpowiedniego placu pod budowę, pozyskanie środków finansowych i znalezienie się w planie inwestycyjnym.

Działania

te zakończyły się sukcesem.

GŁÓWNE KIERUNKI DZIAŁANIA
WOJEWÓDZKIEJ KOMENDY STRAŻY POŻARNICZEJ
o r a s z
INFORMACJA O SYTUACJI POŻAROWEJ
na okres 3 kwartałów 1971 r.

1. Ocena sytuacji pożarowej na okres 3 kwartałów 1971 r.

W okresie 3 kwartałów 1971 r. powstało ogółem 1140 pożarów na terenie województwa, przy stratach ogólnych 36.027 tys. zł., w tym:

- w indywidualnej gospodarce rolnej 743 pożarów, tj. 65,4 % ogólnej ilości pożarów, przy stratach w wysokości 30.830 tys. zł., tj. 85,6% ogólnej wysokości strat.
- Na skutek pożarów na terenie wsi uległo spaleniu 980 budynków, co stanowi 99,9% ogólnej ilości spalonych budynków,
- w obiektach gospodarki uspołecznionej 230 pożarów, które spowodowały straty w wysokości 3.266,9 tys. złotych.

W stosunku do analogicznego okresu 1970 roku zmniejszył się wzrost ogólnej liczby pożarów o 229 /w 1970 r. - 915 pożarów/ oraz bardzo poważnie zmniejszenie strat pożarowych o 36.070,2 tys. zł. /w 1970 r. - 66.097,9 tys. zł./, przy czym w dalszym ciągu sytuacja pożarowa na terenie wsi jest niezadowolająca, ponieważ w indywidualnej gospodarce rolnej znacznie wzrosła liczba pożarów o 122 oraz strat pożarowych o 6.831,7 tys. złotych i spalonych budynków o 160.

2. Poprawa przeciwożarowych warunków budowlanych na wsi.

Wysokie straty pożarowe w rezultacie indywidualnym przypisać należy głównie wysokiej wrażliwości zabudowy wiejskiej na działanie ognia wynikającej z ich palnej, a przy tym swartej zabudowy, dużej ilości budynków krytych stromą, co potwierdza fakt, że na ogólną ilość 1.021 budynków objętych w 1971 r. pożarami, aż 99,06% było krytych stromą.

- 8 -

2 podstawowego sprzętu pożarniczego w roku bieżącym straconymi

- 4 samochody pożarnicze - 42 szt. /w tym 13 bezkolumnowe
- motopomp - 135 szt
- wazy tłoczonych ok. 120.000 szt
- aparaty na sprzęcie pożarniczym 95 szt.

Wskazy na zakup sprzętu pożarniczego do końca m-ca września br zostały zrealizowane w granicach 61%.

Potrzeby i perspektywy ochrony przeciwożarowej do końca 1972 r.

1. Budownictwo strażnicze dla terenowych komend straży pożarnych i sawelowych straży pożarnych.

Na budowę strażnic straconych w latach 1972-1973 suma 13.200 tys. zł., co pozwoli w najlepszym wypadku wybudować i oddać do użytku 3 obiekty dla sawelowych straży pożarnych w Koluszkach, Pabianicach i Ozorkowie.

Przygotowanie dokumentacji prawnej i projektowo-konstruktorskiej a także wykonawstwo robót, napotyka na bardzo duże trudności, gdyż inwestycje ochrony przeciwożarowej traktowane są marginalnie i milcząco się do obiektów drogo lub trześciwożarowych.

Tak np. na przygotowanie do budowy strażnicy w Koluszkach poszło posiadania na rok 1972 nakładów w wysokości 4.400 tys. złotych - brak jest wody przerobowej.

Projektowana do budowy strażnica w Pabianicach od sierpnia lat nie może doczekać się opracowania przez OUM kosztów techniczno-ekonomicznych, gdyż należąca propozycja lokalizacji w sposób zasadniczo odbiega od ustanowionych normatywów. Podobnie wygląda sprawa z przygotowaniem kosztów techniczno-ekonomicznych na budowę strażnicy w Ozorkowie /budowa 1975 r./

Wybudowanie trzech strażnic tylko ogólnie rozwiąże palący problem nieodpowiednich warunków koszarowych komend i sawelowych straży pożarnych, gwarantowania samobrony, konserwacji i magazynowania sprzętu.

Istnieje pilna potrzeba w najbliższym czasie okresie czasu, rozpoczęcia budowy typowych strażnic pożarnych i budynków warsztatowo-magazynowych dla komend w Skierzwicach, Wielanów, Białobrzegach, Sieradzu, Podgłębnych, Łęgowy

Pismo Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnej w Łodzi z 16 X 1971 r., w którym ujęto w planach przeznaczenie środków finansowych na budowę nowej strażnicy m.in. w Koluszkach

Już w 1972 r. pozyskano działkę pod budowę przy ul. Słowackiego w Koluszkach i rozpoczęto prace geodezyjne, a w planie inwestycyjnym na rok 1973 ujęto zadanie pt: „Budowa strażnicy MZSP”. W dniu 11 sierpnia 1973 r. rozpoczęto budowę nowej strażnicy. Obowiązki Komendanta MZSP w tym czasie pełni *mł. kpt. Tadeusz Orlicki*.

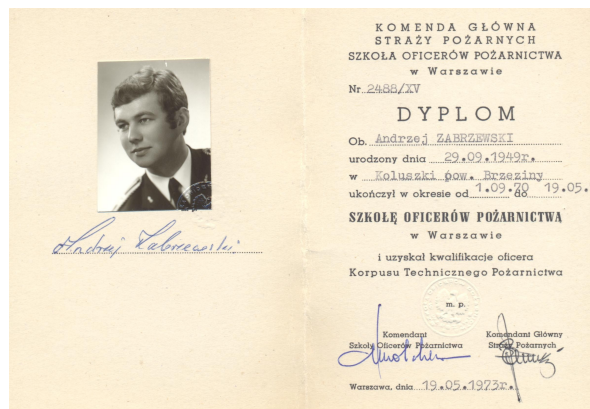

mł. kpt. poż. Tadeusz Orlicki

st. asp. poż. Andrzej Zabrzewski

Z dniem 1 września 1973 r. Komendantem MZSP zostaje mianowany *starszy aspirant Andrzej Zabrzewski*, który jest absolwentem Szkoły Oficerów w Warszawie.

Dyplom ukończenia Szkoły Oficerów Pożarnictwa w Warszawie przez Komendanta MZSP w Koluszkach st. asp. poż. Andrzeja Zabrzewskiego

PREZYDIUM
MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ
w Koluszkach

Obywatel
Zabrzewski Andrzej

Przyjmuje Obywatela do służby w Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w Koluszkach.
/Nazwa i adres/

nieograniczony Komendanta
i potwierdza obowiązki w systemie oodziennym

Do służby należy się zgłosić w dniu 1 września 1973r.

W czasie trwania stosunku służbowego będzie Obywatel otrzymywał wynagrodzenie według grupy D w wysokości:

1/ wynagrodzenie grupy	1.900,-	zł.
2/ wynagrodzenie według posiadanego stopnia	450,-	zł.
3/ 20% dodatek operacyjny lub 20% za przedłużony czas służby	470,-	zł.
4/ dodatek za utrzymanie w pełnej gotowości technicznej pojazdu samochodowego	-	zł.
5/ dodatek za obsługę i konserwację sprzętu silnikowego i urządzeń specjalnych	-	zł.
6/ dodatek za naprawę sprzętu pożarniczego w punktach naprawy	-	zł.
7/ dodatek	-	zł.
Razem	2.820,-	

Słownie złotych dwa tysiące osiemset
dziesięć miesięcznie

Wojciech Stasiak
Przewodniczący Zarządu

Angaż na stanowisko Komendanta MZSP w Koluszkach st. asp. Andrzeja Zabrzewskiego

W tym czasie stan etatowy jednostki wynosi 28 osób. Załoga obsadza własny samochód gaśniczy GBAM 2/8+8 oraz zapewnia obsadę kierowców na samochody ratowniczo - gaśnicze jednostki OSP.

W roku 1974 następuje dalsze doposażenie jednostki w następujący sprzęt: agregat oświetleniowy, samochód ciężarowy Star 29, Star - 660 oraz inny drobny sprzęt. Trwają dalsze prace przy budowie nowego budynku strażnicy Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej. Władze miejskie oraz powiatowe czynią starania o dalsze zwiększenie etatów dla MZSP

Obsługę administracyjną Miejskiej Zawodowej Straży Pożarnej w zakresie spraw kadrowych oraz finansowych do końca grudnia 1972 r. sprawuje Prezydium Miejskiej Rady Narodowej, a od 1 stycznia 1973 r. do 31 grudnia 1974 r. zapewniał Urząd Miejski w Koluźkach.

W dniu 1 stycznia 1975 r. wchodzi w życie Dekret z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa. Na jego podstawie Miejska Zawodowa Straż Pożarna zostaje przekształcona w Terenową Zawodową Straż Pożarną i zostaje zniesiony Korpus Techniczny Pożarnictwa, a jego członkowie zatrudnieni w dniu wejścia w życie dekretu stali się z mocy prawa funkcjonariuszami pożarnictwa.

Początek roku 1975 jest bardzo korzystny dla ZSP, a szczególnie dla mieszkańców miasta Koluźki i całego powiatu brzezińskiego. Z dniem 1 stycznia 1975 r. jednostka już zatrudnia 48 funkcjonariuszy pożarnictwa i 2 pracowników cywilnych, którzy są palaczami. Funkcjonariusze pożarnictwa pełnili służbę na następujących stanowiskach:

1. komendant - 1 etat,
2. starszy podoficer - 1 etat,
3. szef zmiany - 3 etaty,
4. dowódca sekcji - 6 etatów,
5. kierowca mechanik - 10 etatów,
6. dowódca roty - 12 etatów,
7. pomocnik - 12 etatów,
8. dyspozytor - 3 etaty.

Trwają przygotowania do zakończenia prac budowlanych budynku strażnicy. Załoga czynnie włącza się w prace końcowe budowy poprzez wykonywanie wielu prac budowlanych i montażowych. Strażacy sami wykonali między innymi; poduszkę amortyzacyjną przy wspinalni, stojak oraz kosz do koszykówki, podstawę betonową pod zabytkową sikawkę konną przed budynkiem strażnicy, malowali pomieszczenia, sprząkali je i ustawiali meble. Wiosną tego roku dokonywane są zakupy wyposażenia pomieszczeń socjalno - biurowych oraz garażowych.